

1964-12-30

AFSENDER

Christian
Poulsen

MODTAGER

Sonja Ferlov Mancoba, Ernest Mancoba, Wonga
Mancoba

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Dateringsbegrundelse:
Datering i brev.

Afsendersted:
Lyngby

Modtagersted:
Paris

Omtalte personer:
Henry Heerup
Elise Johansen
Richard Mortensen

Arkivplacering:
Ferlov Mancoba arkivet.

DOKUMENTINDHOLD

Christian Poulsen skriver til Sonja Ferlov Mancoba, Ernest Mancoba og Wonga Mancoba om sit familieliv; om Richard Mortensens udnævnelse til professor ved Kunstakademiet; om Elise Johansens 80-årsfødselsdag og hvordan flest mulige af "de gamle" samlede sig om hende på dagen. Endvidere, stilet til Ernest Mancoba, om deres fælles år i Paris i 1938-1939 og deres ungdomssind.

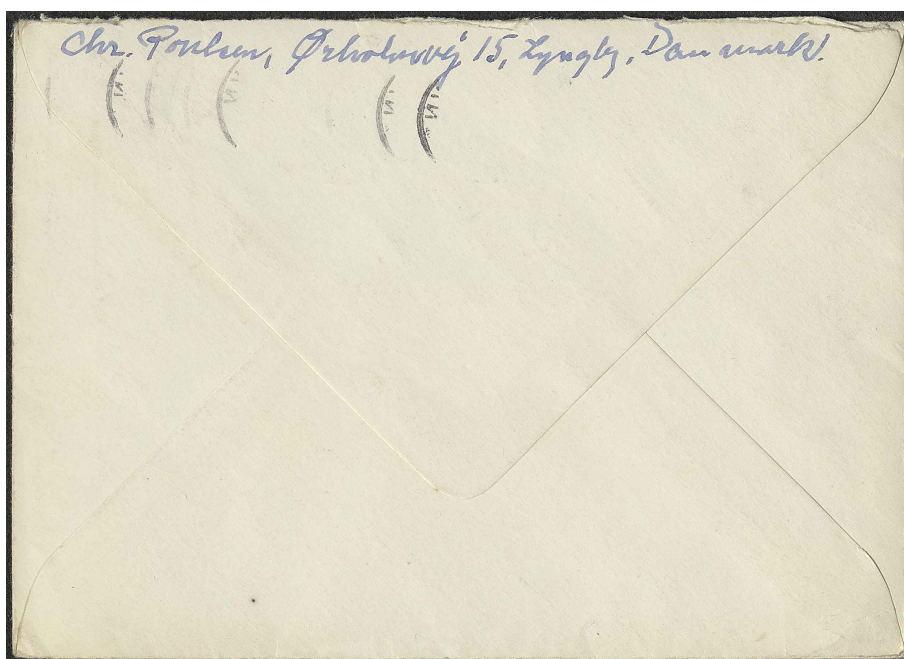
KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

Lynghøj 30. 12. 64

Kære Louisa, Ernest og Werge.

1000 lyk for julebrudt keruet. Ja selvsagt
dette kan være længe imellem, vi hører fra
hinanden, er vi hinanden nær indeni; det
føler jeg da.

Nike og Lars var forfærdelig glade for at være
sammen med jer; det var nok det mest positive,
de fik ud af den pariser-tur.

De skal jo op til Skidulerveksamen til foråret.
Lars vil i møbelindustri, men Nike ved ikke,
hvad hun vil, og det er måske grunden til, at
hun til tiden ikke synes at have det særlig
godt med sig selv. Ja hun vil gerne til U. S. A.
på college et år, men det er jo umuligt af økonomiske
grunde især. Lina samler sig mest om den lille søster -
det ligger bedst for Lina med dem i den Alderklasser,
så det er ligesom om ansvaret for Nike påhviler mig.

Ja så blev Morten også professor ved akademiet
her. Jeg har kun været sammen med ham en gang
i efteråret. Undervisningen og tilværelsen til livet
her synes at tage meget på hans kræfter (vi er jo
ingen af os så unge, som vi var engang). —

Forhåbentlig bliver det positivt aligevel.

Jeg selv har det nogenlunde. Får i øjeblikket
byttet en abeliefloj til huset. Det tager sin tid,

og det bræller mig i længden, at have håndværkerne
omkring mig, så jeg får ikke noget beskedt,
kortset fra at omkostningerne forårsager mig
en hel del. Måske er jeg idiot! (men nu
har jeg allsi slædet det. (og det er sikkert
også sundt at komme op fra kælderen).

Talte blev so her i efteråret. Vi var så
mange som muligt af "de gamle" hos hende
om eftermiddagen. Hun talerede dog fint,
selvom hun efterhånden virker meget skrøbelig.
Heerup ligner "sig selv" mest af os alle; nærmest
og sød.

Ja Ernest, du skriver, at Paris ikke er, hvad
den var i vore unge dage. Det er Høbenkavn skam
kelleriske. Men var Paris nu så lillebende i 38-39, da
vi var sammen der, med den brændte krig, flygtningene
fra Østlandene og politiværdierne på gaderne om
aftenen og natten? Er det ikke mærkelig det, at
vi var unge og lettere i sindet dengang, der går
forskellen?

At hele verden nu i disse år synes at være
i en voldsom omsmeltningsproces er noget andet (og
meget svært at følge med i). Det, det kommer an
på for mennesket - for mig - er mit eget indre liv,
om jeg føler samhørighed med noget og dermed med
andre. Det er svært at udtrykke, men for mit eget
vedkommende synes jeg, at jeg føler samhørighed, selvom
jeg er meget alene - og har brug for den stilhed, der
er i at være alene. Godt nytår alle tre!
Jens Christian

Løngby 13.6.65.

Kære alle tre.

Hvordan mon I har det? Jeg håber
at alt er i orden med skulplænen til Knud
W. Jensen, med finanslovsudløb og med at
sige ja til at blive ^{opstillet som} medlem af "Den Frie".
Jeg håber med Wonges eksamen og hans
planer for fremtiden?

Nike går jo til Studentereksamen i denne tid.
Det startede katesprofekt med sammenbrud
og tilhold af lege til 1'le skriftlige fag
- danske stil. Lars havde været så hensynfuld
no dage inden at fortælle, at han havde fundet
en anden pige. (Det er ikke altid hensyn-
fuldt at være ærlig - ialtfald var det et fjælet
tidspunkt her). Nike fik et shock og har
haft det hårdt. Hendes klassekammerinde
dog tid, at hun skulle prøve at gennemføre
eksamenen nu, og det er nok også rigtigt, selv
om hun får dårlige karakterer ialtfald i de
første fag. Og middel i resten.

Nej ja, jeg har aldrig helt længe ventet, at Nike
en skønne dag ville få en "bærestreg". Men at den

Skulle kunne melde på dette tidspunkt (og
være endelig ^{med komplet} færdig, end jeg kan skrive om) er
næsten for meget.

Den 25 juni, dagen efter translokationen, var hun
til Sydengland som medhjælper i en Souvenir-
for ands unge børn i 14 dage, og sidst i juli sikket
til London, hvor hun starter med at være Skulptur-
afdeling på K. F. U. K. Forrest skal hun nu om at
begynde læreruddannelsen til efteråret 66.

Jeg får bygget atelier ud i haven; det kræver
ud med at få det færdigt og det tager
på nærvær med de håndværkere. Det er
væmmelig ikke at kunne få på og ikke
bestille noget. Forhøjbentlig ender alt godt.

Har man mon I kommer en tur hjem til
Danmark? Hvis Nike bliver i England, vil
jeg nok prøve, om jeg kan komme en tur
derover til efteråret, og så tager jeg måske
over Paris.

Lad mig høre hvordan I har det.
Kærlig hilsen fra Jens i øjeblikket
noget vemodige broder og onkel Chr.